

Ritsenmakers Optilon bijeen op feest der herkenning

▲ Vier voormalige werknemers van Optilon in een gezellig onderonsje.

Foto: Dennis Beek.

■ WINSCHOTEN – Het is altijd weer hetzelfde liedje tijdens een reünie. Handen schudden, blikken van herkenning, verbaasde gezichten, emotie en tranen van geluk. Het was zaterdag niet anders tijdens de reünie van Optilon Winschoten. De befaamde ritsenfabriek. Bijna vierhonderd (e x-)medewerkers kwamen naar het 'feest der herkenning' in De Klinker. Onder de aanwezigen waren twee 90-jarige vrouwen die ooit in een ver verleden bij de fabriek werkten.

Het was er druk, érg druk. Lange rijen voor de koffietafel en het buffet, maar bovenal gepassioneerde gesprekken over vroeger. Vooral over die goeie oude tijd. „Even kijken hoe jij heet, hoor! Laat me je naamkaartje even zien. Oh, ja! Ben jij dat, wat ben je veranderd.” Zelfs de aanwezige fotograaf die door de commissie was ingehuurd om de reünisten op de plaat vast te leggen werd zogenaamd herkend. „Waar werkte

jij toch?“, kreeg hij te horen. De reünist werd snel uit de droom geholpen. „Ik heb nooit bij Optilon gewerkt, maar ben ingehuurd om foto's te maken.” Ach het derde zaterdag niet. Iedereen was jolig, lachte en had een goed humeur. Wat wil je, het was een prachtige tijd. Althans, zo willen de verhalen.

Die tijd van weleer was door de reüniecommissie vastgelegd in een prachtig boekwerk. Een 'echt tijdsdocument', zoals directeur Jo Leenders het omschreef. De huidige directeur van Opti Nederland deelde de voormalige medewerkers 'een schouderklopje' uit voor hun inzet. „Een schouderklopje komt pooit te laat“, liet hij weten. „Door jullie is de basis gelegd voor het huidige bedrijf“, ging hij verder. In zijn korte speech ging hij echter met name terug in de tijd. Hij noemde de begin periode toen Optilon in Nederland een naamsbekendheid had van 95 procent. Met dank aan de razend populaire tv-spotjes.

In de piekperiode van Optilon

had de fabriek liefst 7000 (!) verkooppunten en een marktaandeel van tachtig procent. Ongekend volgens Leenders. „Het was een bijzonder bedrijf met een imponerende naamsbekendheid. Wat Douwe Egberts is voor Joure, Philips voor Eindhoven, Niemeyer voor Groningen is Optilon voor Winschoten.”

Nel Brul (53) was een van de reünisten. Ze werkte geruime tijd bij Optilon op de administratie. Op 16-jarige leeftijd kwam ze de fabriek binnen. „Het was m'n eerste betaalde baantje. Een mooie tijd was het, maar ik weet echt niet meer wie m'n collega's waren.” Over haar werk is ze kort: ik moest hoofdzakelijk rotzooi opbergen. En ordners inpakken.” Ze ging zaterdagmiddag vol energie op zoek naar meneer Heeres. Haar voormalige buurman, die haar het eerste baantje bezorgde. Na enig speurwerk kon ze hem weer de hand schudden. En daar kwamen weer de verhalen. En zo ging het de hele avond.

92 20 - 9 99